

שבת
הגדול!

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קזואס שליט"א

ביחד

"ושמחת בחגך"

שואלים חז"ל: כיצד משמחים את הבעל, את האשה והילדים? האיש שמח בבשר ויין. האשה שמחה בתכשיטים ובבגדים. הילדים שמחים בממתקים.

אמרנו שאשה שמחה בתכשיטים ובבגדים. אוכל לא משמח אשה. נניח שבעל יביא לאשתו מתנה ליומולדת מנה שווארמה... היא תשאל אותו: מה זה? והוא יאמר: שווארמה עם עמבה... האם זה ישמח אותה? זה עלול לעצבן אותה. כל עניינה הוא הבגדים והתכשיטים, התמרוקים והבשמים.

כאן המקום לחרוג קצת מהנושא, וללמוד מה קונים לאשה ואיך מגישים את המתנה. בעל יקר, מספר ימים לפני שמגיע חג הפסח, שבעות או סוכות, ואפילו שאר החגים בימות השנה, תחשוב לעצמך - איזו מתנה כדאי לקנות לה?

אולי תקנה לה עגילים יפים, אולי ענק מדהים, ואולי טבעת יהלום... כל החיים קנית לה זכוכיות, פעם אחת תקנה לה אבן אמיתית! או אולי חלוק יפה, או בגד חדש.

ואם אתה באמת מבולבל, אז תיתן לה צ'ק פתוח תחתום עליו ותאמר לה: תקני לך מה שאת רוצה... אולי תקנה לה נעלי בית עם פונפון... ואחרי שקנית תשים לה את המתנה בקרטון, שים על הקרטון פפיון, ותזרוק על זה צנצנים...

לאשה, חשוב מאד אופן ההגשה של המתנה, ולפעמים זה מרגש אותה יותר מעצם המתנה. קנית לה את המתנה, עטפת... כתוב לה כרטיס ברכה, הקדשה, או מילה טובה. הרבה בעלים שואלים: 'מה לכתוב? אני לא משורר...' לא חייבים להיות משורר. קח את הכרטיס, כתוב עליו מילה ושים אחריה שלוש נקודות... היא כבר יודעת להשלים לבד, והיא גם יודעת למה התכוונת.

שים את הכרטיס בתוך המתנה ותגיש לה את האריזה, שים לב איך היא מתרגשת. היא תוציא את הנעליים מהקופסא, היא תוציא את הכרטיס מהנעל ותאמר לעצמה: אני לא מאמינה, הוא כתב לי מכתב... זה עשה לה את גם את היום וגם את החג. בעל יקר, דע לך שהנעליים יתבלו, השעון ייעצר, המתנה תישבר, אבל הפתק הזה לעולם יישאר...

כרשת השבוע

מילה טובה

"אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת... ויהי בעור בשרו לנגע צרעת והובא אל אהרן הכהן או אל אחד מבניו הכהנים"

מדוע המצורע הולך אל הכהן ולא הרופא? הסביר הרב אליהו דסלר שמכיוון שהצרעת מגיעה כתוצאה מלשון הרע. שכן אמרו חז"ל: מצורע = מוציא רע. וענין לשון הרע הוא ענין רוחני שגורם לסכסוך ופירוד בין אנשים, לכן המצורע מובא אל אהרן הכהן או אל אחד מצאצאיו, הסיבה לכך היא שאהרן מידתו אוהב שלום ורודף שלום ורק הכהן שיש בו מידה זו יכול לפסוק בנגע הצרעת ולהבחין עד כמה האיש הזה העמיק בפירוד, וכתוצאה מכך לפסוק אם הנגע טהור או טמא.

ואולי הרמז לכך בזה שהצרעת נקראת - "נתק", מלשון ניתוק כלומר הלשון הרע שגורם לנתק בין שני אנשים גורם למצורע להתנתק ולצאת מן המחנה מידה כנגד מידה.

ונתבונן בעוד דבר נפלא, יש נגע צרעת שהוא טהור ויש נגע טמא. מפני מה הקב"ה מביא נגע טהור? אם אדם חטא בלשון הרע שיגיע אליו רק נגע טמא, ואם לא חטא אז שלא יהיה לו שום נגע בכלל!

עונה על הזהר הקדוש ואומר, נגע צרעת טמא בא בגלל דיבור לשון הרע, והנגע הטהור בא בגלל שיכל להגיד לחברו מחמאות ולא אמר!

כלומר אפילו אם אדם לא הוציא מפיו דבר מגונה אלא רק שמנע עצמו מלומר מילים טובות ומחמאות, כבר מקבל נגע אבל טהור!

מכאן למדנו מה כוחה של מילה טובה ומה הנזק שנגרם אם לא אומרים אותה, אנחנו נמצאים כעת בעיצומם של ההכנות והניקיונות לפסח.

האשה טורחת מנקה ומתאמצת להוציא את כל החמץ מהבית, דווקא בימים אלו היא זקוקה לעידוד ומילה טובה מבעלה, וכן האיש קונה, צובע, משפץ, וגם הוא זקוק למילה טובה מאשתו ובני ביתו.

אם נשמור על הנחיה זו נוכל להיכנס לחג הפסח עם חיוך מתוק ונחת.

בברכת שבת שלום

אבנר קזואס

בדיחה

רב ונהג אוטובוס ממתניים בחדר המיון של גן-עדן שם נקבע לאיזה מחלקה ישלחו. המלאך המבשר נכנס ומודיע כי נהג האוטובוס ישלח למחלקת הצדיקים הגמורים ואילו הרב למחלקת ה- "בינוניים". הרב לא מבין את פשרו של המיון. והמלאך מסביר לו פשוט מאד כשאתה דרשת כל המתפללים נרדמו, אבל כשהנהג נסע כולם התפללו...

"האדם הוא תוצר של מחשבתו, במה שהאדם חושב - שם כל האדם"

(הבעש"ט)

כתגם השבוע

לקבלת העלון במייל יש לשלוח בקשה למייל: betenuh@gmail.com

המקובל האלקי רבי יעקב אבוחצירה זצוק"ל

בעת שביקר בעיר גראמא, התארח בביתו של ר' מכלוף הלוי, שכבידו מאוד. בסעודת הצהרים של יום חמישי בשבוע, הפציר בעל-הבית מרבנו כי ישבות אצלו בשבת, והוא ידאג לו לכל מחסורו. אולם רבנו מסיבותיו סירב להזמנה, ואמר כי עליו להגיע לביתו שבתאפיללת בטרם תיכנס שבת. לקראת סוף אותה סעודה, נכנס אל החדר גדי אחד מן הצאן של בעל-הבית, ושם את רגליו על השולחן שישב רבנו. ר' יעקב התבונן בו, ואמר לר' מכלוף: "עתה מוכרח אני לשבות אצלך, ובתנאי שתשחט את הגדי, ותעלהו לשולחני, משום שנשמה גדולה של תלמיד חכם התגלגלה באותה בהמה, ואני צריך לאכול את בשרה בכוונות, למען יזכה לתיקון הראוי. ר' מכלוף הסכים בשמחה, ואף כאשר קרא לשוחט הראה לו את הסכין.

כשנסתיימה סעודת ליל-שבת, וכולם פרוו לשנתם, שמע בעל הבית, שלן באותו חדר של רבנו, כי מישהו מדבר עם הרב, באומרו: "כשם שזכיתי לבוא למקומי ועל תיקוני, כך יוסף לך הקב"ה גדולה על גדולתך, ותזכה לאריכות ימים ושנים." כששאל את רבנו לפרש העניין, גילה לו, שהיה זה אותו ת"ח שהתגלגל בגדי, ובאכילתו אמש, נתקנה נשמתו וחזר למקומו. באחד הימים, בעודו עוסק בתורתו של האריז"ל, לצורך העמקת הדברים, ביקש רבנו את הספר "ארבע מאות שקל כסף", שחיברו רבנו חיים ויטאל זצ"ל. כאשר השמש הביא לפניו את הספר, הסתבר כי עכברים כרסמו כשלושים דפים מהספר. התיישב רבנו והוסיף מדעתו את הדפים החסרים.

בין הבאים לבית-רבנו, היה איש סוחר, שנהג לנסוע מעיירה לעיירה לצורך פרנסתו. את רוב עושרו והצלחתו, תלה בברכת הצדיק שהעתיר עליו בכל פעם שבא לבקרו. מאחר ורצה אותו סוחר ליהנות את רבנו, נהג לחפש בכל מקום ספרים ישנים ועתיקים או כאלו שזה עתה יצאו לאור, אותם היה רוכש במיטב כספו ומביאם לרבנו.

פעם, באחת מנסיעותיו מצא רק ספר אחד שהשביע את רצונו, היה זה "ארבע מאות שקל כסף". בחזרתו לעיירה, נכנס ראשית לביתו של רבנו לבקשת ברכה. אך נכנס אל חדרו, פנה אליו הרב באומרו: "האם הבאת לי ספר?", והסוחר ענה

שכן, אלא שהספר נמצא באכסניה סמוכה. רבנו, שהיה בעל רוח-הקודש, ידע מיד באיזה ספר מדובר, וביקש ממנו: "בבקשה, תביא לי אותו עכשיו." מיד רץ הסוחר לקיים את בקשת רבנו, והגיש את הספר לפניו. רבנו מיהר להשוות את הכתוב בספר המקורי, ואת מה שהשלים מדעתו, ומצא את כל אותם שלושים הדפים זהים מלה במלה.

באחד הימים, התארח רבנו בטנג'יר, בביתו של ראש הקהל. כאשר נפוצה השמועה, מיד הגיעו אנשים רבים לבית. בין האנשים הגיע גם רב העיר, רבי מרדכי בן ג'ו. והנה, מבחין הרב, שרבנו לוחש דבר-מה באוזנו של משרתו, והמשרת יוצא חוץ לחדש ושב אחריו לאחר מספר דקות. רגע לאחר מכן, הוצרך רב העיר לצאת מן חדרו של רבנו, והנה הוא מבחין בבעלת-הבית ועיניה זולגות דמעות. לשאלת הרב, מדוע היא בוכה, ענתה האשה, כי זה עתה בא המשרת והודיע לה כי רבנו מצווה, שלא תכין דבר מאכל, כי לא יאכל ממעשה ידיה. רב העיירה התפלא, מאחר ואשה זו הייתה כשרה ובעלת יראת שמים. נכנס הוא לרבנו בשאלו, מדוע לא יאכל ממעשה ידיה של בעלת הבית? והנה, רבנו משיב להפתעתו, כי גלוי לפניו, כי בעלת-הבית, זה עתה חטאה בחטא חמור ועברה עבירה בסתר, ולכן אינו רוצה ליהנות ממעשה ידיה. כאשר רב העיר מסר את תשובת הרב לאשה, נדהמה בעלת הבית והודתה כי אכן עברה כעת עברה חמורה. אולם מעשיה היו בסתר, ואין זאת כי אם רוח הקודש דברה מתוך גרונו של רבנו.

פעם אחת, כששב רבינו מאחד הכפרים, גילה, ששכח את אחד הספרים. היות וכבר היתה שעת לילה, וכדי להגיע לכפר הסמוך היה צורך לעבור ביער עבות, לא היה ניתן לשכור עגלה. על כן, קרה לאחד מתלמידיו וביקש ממנו כי יביא את ספרו. על אף הקושי בדבר, התלמיד הסכים. כאשר הגיע ליער, ראה נחש אדיר בממדים, שראשו כפליים מראש אדם. התלמיד סבר כי כאן תהיה קבורתו, והחל לומר "שמע ישראל!" והנה, מבחין הוא שהנחש בכל פעם שמגיע הוא אליו, זוחל מספר מטרים לפניו וממתין לו. הבין התלמיד כי הנחש הוא שלית. וכך המשיך עד שהגיע למקום ומצא את הספר. גם בחזרתו הנחש זחל לפניו. כאשר הגיע לבית-רבנו, שאלו הרב אם שלח שלית טוב שישמור עליו בדרך המסוכנת. (עין חמד)

קן ההלכה הספרדי הארצי
 073-7-860-860 | *3030
 רב קוי | בעלות שיחה רגילה

שלוחה 2

מענה טלפוני לשאלות בענייני שלום בית וחינוך ילדים, עם יועצים מומחים שע"י הרב **אבנר קוואס** שליט"א
 בין השעות 09:00-23:00

שלוחה 1

מענה טלפוני לשאלות בהלכה שע"י מורי הוראה הפוסקים ע"פ פסקי מרן הגר"ע **יוסף זצוק"ל**, בנשיאות חבר מועצת חכמי התורה הגאון הגדול הרב דוד יוסף שליט"א
 24 שעות ביממה רצוף

שיעורים בפרשת שבוע מטובי המרצים בשלוחה 5

הגדה של פסח

הדין הדין הדין

הגדת 'אבות לבנים'
 מואת הרב **אבנר קוואס שליט"א**
 עם הדרכה להורים להפעלת הילדים
 כדי להפוך את ליל הסדר למורתק
 ניתן להשיג בהזמנות הספרים המזכירות